

tagelsesvis kan fravige det Princip, der ligger til Grund for den. En anden Bemærkning vedrørende Loven, som det ærede Medlem gjorde, var, at han mente, at Vigningsmændene ikke burde udnævnes af Borgerrepræsentationen, men af alle Skatteyderne. Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han tror, at der vil være vundet Noget derved. Det vil være en meget vidtløftig Fremgangsmaade, og det, man ønsker at finde ved at søge disse Vigningsmænd, er at faae Folk, der have den fornødne Indsigt til at kunne bedømme de Forhold, hvorom de skulle udtale sig, og have et nøiagtig Kjendskab til den Kreds, hvori de bo, og de kunne bedre udfindes i en mindre Forsamling, end hvis alle Kjøbenhavns Skatteydere skulle blive enige om, hvem man tror er i Besiddelse af den fornødne Kjendskab. Jeg tror derfor, at de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde imod Loven, ikke ramme. Jeg er det ærede Medlem erkjendtlig for, at han iøvrigt vil støtte Lovforslaget og erkjender, at en Forandring er paatrængende. Det er den ogsaa. Den vil virke heldig i to Henseender, nemlig for det Første derved, at den vil gjøre Arbeidet overkommeligt for de Mænd, hvem man overdrager det Hverv at være Medlemmer af Vigningskommissionen, og for det Andet derved, at man faar Sikkerhed for, at Arbeidet bliver nøiagtigere udført end efter de nuværende Bestemmelser. De Bestemmelser, der nu ønskes forandrede, ere 25 Aar gamle, og hvad der passede for 25 Aar siden, vil Enhver se kan ingenslunde passe, efter at Kjøbenhavn har faaet en saa overordentlig stor Udvidning, som Tilfældet har været i disse 25 Aar. Størrelsen af Kredse, idet Kjøbenhavn jo nu er inddelt i Kredse efter Kvarterer, gjør det aldeles umuligt, at nogle saa Mænd, der udnævnes i et Kvarter, skulle have nogensomhelst grundig Indsigt i Skatteydernes huslige og økonomiske Forhold, og den Omstændighed, at der i saadanne større Kredse kan blive et større Antal, vil gjøre, at dette Arbeide foruden at ske lettere og hurtigere med det Samme vil blive udført ganske anderledes godt og nøiagtigt. Idet jeg slutter mig til, hvad der er blevet udtalt af den første ærede Taler, haaber jeg, at Lovforslaget maa blive modtaget med Velwillie og gaa saa hurtig, som det lader sig gjøre, gennem Thinget.

Madjen: Jeg erkjender, at de Indvendinger, jeg gjorde mod Lovforslagets enkelte Bestemmelser, gjælde væsentlig Principer i Loven af 19de Februar 1861, men jeg mener, at naar denne Lov nu er 25 Aar gammel, og man giver sig til paany at lovgive

om de kommunale Skatter i Kjøbenhavn, og man saa i den nye lille Lov stadfæster de gamle Bestemmelser, ville disse faae forøget Styrke. Jeg mener derfor, at det kunde være rigtigt at gjøre Indvendinger imod det, jeg har havt at gjøre Indvendinger imod. Med Hensyn til § 4 vil jeg bemærke, at jeg har ikke overset, at det er en ren Indkomstskat, Taler er om, og at en saadan Bestemmelse, som jeg omtalte, hører mere hjemme i en Formue- og Velighedsstatlov end i en Indkomststatlov, men jeg kan dog ikke se rettere, end at der ogsaa i en Indkomststatlov maa kunne optages visse Regler med Hensyn til Børneantallet og andre Forhold, som Vigningskommissionen burde eller skulde være forpligtet til at tage Hensyn til, uden at Bedkommende har behøvet selv at bede om, at der maa ske ham hans Ret. Jeg har som Sogneraadsformand lagt Vigning efter alle de tre Indkomststatlove, som vi have haft efter 1864, og har mødt den samme Bestemmelse i alt Fald i nogle af dem — jeg hukker ikke i dem alle — og det har stødt mig meget, at jeg har kjendt adskillige Folk, som sad med stor Familie og i trykkende Aaar, men at man desuagtet var forpligtet til ikke at maatte tage Hensyn til deres farlige trykkelige Forhold, fordi de ikke selv bare komne med Begjæring derom.

Indenrigsministeren (Singerløv):

Jeg kan ganske slutte mig til de ærede Medlemmer, der have hævdet, at dette Lovforslag vil afhjælpe Feil og Mangler ved den nuværende Maade at lægge og ligne Skatten paa i Kjøbenhavn, som ere fremtrædende og nødvendig maa afhjælpes. Det, der her er Tale om, er jo ikke, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madjen) syntes tilbøielig til at betegne det, en Skattereform; det har ikke det Ringeste med en Skattereform at gjøre. Forslaget ordner blot Vigningen og anordner nye Bestemmelser for Vigningsmaaden, idet det søger at udvikle det Bestaaende. I Korthed er jo Forholdet det, at nu skal hele Vigningskommissionen tage Del i enhver Skatteansættelse. Den Forandring, der foreslaas, er, at de egentlige Skatteansættelser skulle ske i mindre Kredse af fire Borgere, for hvem et af Vigningskommissionens Medlemmer fungerer som Formand, og at disse mindre Vigningskommissioner i mindre Kredse ansætte enhver Skatteyder til Skat, men i nogle Tilfælde er deres Ansættelse kun en foreløbig, nemlig i de Tilfælde, hvor Skatteansættelsen vedrører et Principspørgsmaal, eller i Tilfælde, hvor der foreligger Klage over, at Selvangivelse ikke tages til Følge. I disse Tilfælde ansætte Mændene